

Секція: Управління змінами

Балан Микола Іванович

заступник командувача

Національна гвардія України

м. Київ, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ПІДХОДІВ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

Події сьогодення постійно демонструють існування загроз суспільно-політичної стабільності. В світі все частіше виникають антидержавні рухи, що мають риси сепаратизму. На жаль, Україна не є виключенням в цьому питанні. Проведення з 2014 року антитерористичної операції, а з травня 2018 року операції об'єднаних сил в деяких районах Донецької та Луганської областей є підтвердженням цього факту.

За таких умов опрацювання теоретичних підходів щодо визначення концепції суспільно-політичної стабільності є на часі та особливо актуальним.

Основою розроблення концепції суспільно-політичної стабільності є існування потенційної можливості моніторингу кризових ситуацій в суспільстві шляхом використання відповідних механізмів державного управління.

Показники, що відображають рівень життя різних верств населення, стан суспільно-політичної обстановки, ознаки фінансування антидержавних рухів тощо можуть бути індикаторами небезпечного загострення суспільно-політичних відносин, а як наслідок соціальної напруженості. Перелічені кризові ситуації можуть призвести до внутрішньо-політичного протистояння, та як наслідок появи масових заворушень, безладь та інших антидержавних рухів.

Відповідно до загальноприйнятих стратегічних підходів економічного планування структурою концепції суспільно-політичної стабільності є чотири складові:

- 1) інформаційно-аналітична;
- 2) аналітико-діагностична;
- 3) концептуально-орієнтовна;
- 4) прогнозно-орієнтовна [1].

Інформаційно-аналітична складова дослідження забезпечує вибір емпіричної бази, а саме вибір статистичних даних, тобто змістовних показників за переліком імовірних загроз суспільно-політичної стабільності.

Аналітико-діагностичною складовою розроблення концепції суспільно-політичної стабільності є використання методів стратегічного аналізу для дослідження внутрішнього і зовнішнього середовища суспільно-політичної системи щодо виявлення загроз суспільно-політичної стабільності. Основними інструментами доречно використовувати SWOT-аналіз.

Суть SWOT-методу стратегічного управління утримується у формуванні чотирьох головних напрямків:

- а) Strengths (сильні сторони механізмів державного управління);
- б) Weaknesses (слабкі сторони механізмів державного управління);
- в) Opportunities (можливості сторони механізмів державного управління);
- г) Threats (загрози впровадження механізмів державного управління) [2].

Концептуально-орієнтовна складова розроблення концепції суспільно-політичної стабільності визначає мету (місію) концепції. Також на цьому етапі доцільно розробити короткострокові та довгострокові пріоритети концепції.

За результатами дослідження формується прогнозно-орієнтовна складова, що складається з трьох варіантів забезпечення суспільно-політичної стабільності:

- 1) оптимістичний, який фіксує ті події і взаємозв'язки між ними, які спричиняють мінімально можливі втрати і збитки або зовсім виключають їх;
- 2) песимістичний, який фіксує набір подій і взаємозв'язків між ними, що призводять до максимально можливих втрат і збитків у результаті їх виникнення й розвитку;
- 3) базовий (найбільш імовірний) сценарій.

Отже можливо зробити висновок, що наведена структура концепції дозволяє розробити три варіанти сценаріїв забезпечення суспільно-політичної стабільності. Базовий варіант сценарію повинен враховувати елементи як оптимістичного сценарію для визначення чинників забезпечення суспільно-політичної стабільності, так і песимістичного – для врахування відповідних імовірних загроз.

Література

1. Горбулін, В. П. Стратегічне планування: вирішення проблем національної безпеки : монографія / В. П. Горбулін, А. Б. Качинський. – К. : НІСД, 2010. – 288 с.
2. Стецюк, Н. М. Антикризисное управление : курс лекцій, в 2 ч. / Н. М. Стецюк. – Хабаровск : Изд-во ДВГУПС, 2006. – Ч. 1. – 90 с.